

GAZETA TRANSILVANIEI

Apare în fiecare zi de lucru.

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe an 24 cor., pe 1/2 an 12 cor., pe 1/4 an 6 cor. Pentru România şi streinătate pe an 40 franci, pe 1/2 an 20 franci, pe 1/4 an 10 franci.

REDACTIA,
TIPOGRAFIA ŞI ADMINISTRAȚIA:
BRAŞOV, PIAȚA MARE Nr. 30.
Telefon: Nr. 226.

Pentru Braşov cu dusul acasă pe an 24 coroane. Fără dus acasă pe an 20 coroane, pe 1/2 an 10 coroane, pe 1/4 an 5 coroane. Un număr 10 bani. Inserate: un şir peţit 20 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif şi invoială. — Reclame pe pagina a 3-a un şir 20 bani.

Martirii dela Oradea.

Bonea şi soţii.

Din Oradea unită a vlădicului Radu ne vine o ştire, care ne amărăşte sufletul, dar care în aceeaşi vreme ne întăreşte în convingerea, că acest neam tot mai are încă fii bravi, cari au asemănare cu strămoşii lor romani.

Din lupta tulbure a zilelor noastre pitice, cei şaisprezece tineri dela Oradea se reliefează ca un grup de oameni conştiinţi şi plini de caracter.

Bonea, eu nu te cunosc şi nici pe tovarăşii tăi cei cinstiţi, dar fi asigurat, că în spre tine, fiule vrednic al neamului şi înspre soţii cari s-au solidarizat cu tine, înspre voi cată azi poporul acesta de trei milioane. Şi să nu crezi că este azi un singur Român de omenie, care să nu zică cu glas convins: *omare nou!*

Care va să zică până acolo am ajuns, ca Românul să nu poată vorbi cu un coleg bolnav româneste, dându-i mângăere în limba maicei sale?

Care va să zică intoleranţa şi şovinismul sunt principiile cari trebuie să călăuzească o biserică catolică şi creştină?

Care va să zică tu Român născut şi crescut româneste, să n-ai drept a vorbi româneste într-un seminar catolic, nici chiar atunci, când glasul tău aduce linişte în sufletul unui tovarăş ce boleşte pe patul suferinţelor?

Cum, în Oradea, şovinismul papistăşesc să fi ajuns până la totală orbire?

Dar în care stat civilizat de pe rotogolul pământului s-a mai auzit petrecându-se o astfel de barbarie?

Iacă, Români din patru unghiuri, unde ducă cărarea împăcării româno-maghiare!

Da, ei s-ar împăca uşor cu noi, dacă am vorbi numai unguereşte, dacă ne-am desbrăca de fiinţa noastră naţională şi dacă am abdice de toate aspiraţiunile noastre româneşti.

Oameni buni! Nu fiţi naivi şi nu vă mai alinaţi în nădejdi deşarte. Intre noi şi ei se dă o luptă, o luptă disperată şi învingerea va fi a celui isteţ, a celui drept, a celui ce va şti răbda până la sfârşit.

Iacă, nu lărmuitorii din afară, ci înşişi papistaşii cei blânzi sânt aceiaşi duşmani de moarte ai neamului nostru.

Insă principiul reacţiunii nu doarme.

El lucrează cu consecvenţă şi iată că o serie de fii tineri şi vrednici demonstrează până la evidenţă, că sângele apă nu se face. Căci din cei şasesprezece tineri, treisprezece au terminat licee unguereşti şi numai trei au învăţat în liceul maghiarizat din Beiuş.

În curs de 8 ani de zile aceşti nenorociţi tineri Români au fost îmbibaţi de învăţătură neaoş unguerească, ei au auzit în toată

ziua hule la adresa opincărilor valahi şi totuşi nu s-au disgustat şi înstrăinat de neam, ci mai mult au început a-l îndrăgi.

Şi toţi aceşti bravi tineri în frunte cu Bonea au fost gata să se lipsească de orice favoruri, declarându-se, că mai bine părăsesc şcoala decât să se lapede de limba lor strămoşască.

Dar catolicii şovini s-au făcut cu îndârjire datorii lor de distrugători ai acestui stat. Ei au hotărât eliminarea bravilor tineri români.

Foarte bine! Încă un exemplu de dragostea lor pentru noi. Încă un exemplu creştinesc al bisericii celei mai şovine din Ungaria.

Ei s-au implinit tristul rol de unguri şovini, şi noi îi cunoaştem de mult.

Dar acum ne întorcem către cei, pe cari în prima linie îi priveşte această catastrofă a vrednicilor tineri Români

Cel dintâi este vlădicul unit Radu, din Oradea.

Dânsul ca părinte sufletesc al clericilor săi este dator să intervieve întâi de toate la şcoala teologică catolică şi să exponeze nimicirea acestei sentinţe barbare. Dar datorii lui de vlădică românesc nu se opreşte aci. El va trebui să-le câştige teologilor Români un drept şi mai elementar: dreptul de a vorbi în orele libere şi în afară de orele de prelegeri, *româneşte*.

Aceasta o pretindem noi acei cari ştim, că în orice şcoală europeană elevii pot vorbi în orele neoficioase în limba maicei lor.

Şi, dacă episcopul nostru n-ar fi în stare să dobândească reprimirea în sânul şcolii a elevilor români — atunci dânsul are să se îngrijească, ca teologii români să fie cât mai curând primiţi în alte şcoale.

Căci prea a fost cinstită, românească şi bărbătească fapta acestor tineri, decât ca ei să se învrednicească a rămânea pe drumuri, fără nici un căpătâi.

În numele sfânt al dreptăţii cerem prin urmare grija părintească pentru dânsii a episcopului lor Radu.

De altfel noi de mult am accentuat nenorocirea asta, ca tinerii români să-şi facă până şi teologia în şcoale străine sufletului nostru. Am dori deci, să se ia măsuri, ca tinerii români să-şi poată face teologia în seminariile noastre. Să mărîm institutiile noastre, ori să înfiinţăm cursuri complementare — să facem în sfârşit orice pentru a salva din ghiarele seminariilor catolice unguereşti.

Ş-acum, când încheiam şirele noastre, am avea o rugămintă către vlădică Radu.

Căci ne-am ruga frumos de Sfinţia Sa, să curme prânzurile cele mari date evreo-maghiarilor. Să pună la o parte gândul, că pe calea asta naţia noastră va putea ajunge la v-o pricopseală. Să întemeieze din banii grei pe cari îi cheltuieşte cu astfel de lucruri inutile, fonduri, din

cari să se jertfească pentru lupta noastră naţională. Din cari să se întărească şi să invie conştiinţa cea moartă a Bihorului. Să păşească vlădică Radu pe cărarea cea dreaptă a radicalismului, căci doar vede Sfinţia Sa, că la nimic nu-i foloseşte prietenia cu colegul lui episcop catolic, care eliminează pe Români din seminariul său cu conştiinţa liniştită a datoriei împlinite. Atunci la ce bun, atâta închinăciune ş-atâta curte făcută evreilor şi papistaşilor din Oradea?

Orcare ar fi însă soarta noastră, frate Bonea şi voi bravii lui ortaci, fiţi siguri că aţi făcut o faptă frumoasă naţională, pentru care un neam întreg vă felicită azi şi vă urează sănătate şi viaţă lungă.

Să trăiţi cu toţii, voi fii vrednici ai neamului românesc!

Cinste vouă!

Cei 16 din Oradea...

— Reflexii din public. —

Un val de indignare şi un fior de mândră înălţare sufletescă! Suspine de părinţi săraci pentru o carieră perdută de fii creşcuţi cu nespusă trudă şi — de altă parte — admiraţie evlavioasă şi nădejdi nouă în sufletele unui neam întreg! Un act scârbos de ură şi de răutate săvârşit de cei ce mint că urmează pe Hristos, şi un act nobil de jertfă de sine pentru un ideal, săvârşit de cei ce sunt opriţi să urmeze pe acelaşi Hristos al idealelor şi al jertfei!

E vorba de cei 16 eroi ai dragostei de limbă din seminarul catolic din Oradea mare! 16 tineri români din adăpost sigur şi lipsit de griji materiale, lapdă dela sine toate aceste bunuri vremelnice şi iau în mână toiagul pribegiei, pentru ca să afirme un drept sfânt şi inviolabil, dreptul la limba mamei lor!

Câtă umilinţă, câte injurii, câte încalcări veşi fi suferit voi, bieţi clerici modeşti şi cuivincioşi, — pentruca într'un moment dat să isbucniţi într'un act aşa de măreţ, şi aşa de îndrăzneţ! — V-aţi jertfit tiena unei cariere sigure pentru-că a-ţi ţinut la o limbă, care nu vi s-a predat în şcoală, care nu aţi auzit-o poate niciodată rostită în tot farmecul fără samă al frumuşei ei minunate, pe care aţi vorbit-o şi voi în dialectul vostru lăturalnic, sărac, fără coloare şi fără vlagă! Dar limba aceasta, aşa cum o vorbeşti, V-a fost scumpă, căci a fost limba maicei voastre şi prin ea voi aţi simţit, că sunteţi fii unui neam mare, de obârşie nobilă, cu drepturi străvechi pe aceste plaiuri!

Fapta, pe care aţi săvârşit-o este cu atât mai mare, cu cât sunt mai mici vremurile, în cari trăim. În alergarea oarbă după căpătâială a zilelor moderne, voi v-aţi jertfit pentru bunuri imateriale, statorind o pildă vie de urmat pentru toţi, cari mai şovăiau şi orbecau în întunec.

Fericiţi, de treiori fericiţi voi cei goşi pentru dreptate!... Vă mulţumim, dragi tineri, că ne-aţi întărit credinţa în biruinţa dreaptă a cauzei noastre!

Jertfa voastră curată pusă în faţă cu brutalitatea barbară a lor, dă vedadă, că neamul acesta e gata să jertfească totdeauna tot pentru bunurile sale ideale, iar că ei nu ştiu să ne opună decât forţa brută şi brutală a tiranului...

În lupta dintre popoare însă nu birueşte brutalitatea barbară, ci birueşte poporul capabil de cele mai mari jertfe pentru cele mai mari ideale!

Tinerilor! Luaţi-vă pildă dela cei 16 eroi dela Oradea! Bătrânilor! Fiţi pe pace, steagul purtat până acuma de voi are cine să-l poarte la biruinţa nouă!

Jertfele molohului maghiarizării.

Şasesprezece tineri români au căzut la Orade jertfă nesaţiosului moloh, care vrea să înghiţă tot ce nu este maghiar în această patrie... Şasesprezece bravi Români, tineri silitori, dar săraci, au fost scoşi pe uliţă din un seminar creştin pentru-că şi-au apărat dreptul limbii şi au declarat că-şi iubesc mai mult limba chiar şi decât pioasa lor carieră, decât reverenda... Acasta numai la noi, în împărăţia şovinismului se poate întâmpla.

Dar să privim lucrul mai de aproape, cu urmările lui. Teologii gr-cat. români din seminariile catolice nu sunt întreţinuţi gratuit, ci pentru prevederea lor plătesc diecezele care-i trimit la seminar. Dacă nu se va putea opera ca teologii din Orade să fie primiţi în seminar, în condiţii onorabile, în acest caz ordinariatul de Orade, în frunte cu episcopul, P. S. Sa Dr. Radu, au obligamentul să îngrijească, ca tinerilor să nu li-se întrerupă cariera. Episcopul şi ordinariatul trebuie să-i plaseze în alte seminarii, după posibilitate în Blaj şi Gherla... La nici un caz nu ne vine a crede că ei vor fi lăsaţi fără sprijin, pe drumuri. În acest caz duros am fi siliti a apela la bunăvoinţa şi marinitositatea publicului românesc, pe care jertfele de la Orade o merită deplin, ca eroi pentru apărarea şi validarea dreptului limbii române.

Atât pentru azi în chestia aceasta. În cele ce urmează mai dăm câteva detalii.

Plecarea tinerilor

Din Orade ni se scrie, că P. S. Sa episcopul Radu a sosit Sămbătă la Orade şi a început tratativele cu factorii competenţi, spre a aplana conflictul pe cale cinstită. Silitenţele P. S. Sale au rămas de-ocamdată fără rezultat. Tinerii teologi au trebuit să plece, deşi, dacă renunţau la folosinţa limbii române în seminar, puteau să rămâie. Au plecat, s'au dus la gară, ca să se resfire pe la, vetrele lor, la părinţi şi la fraţi, unde-i aşteaptă accentele dulci ale limbii române, ai cărei martiri sunt. Au plecat pe sate, de unde au adus cu ei, încă ca copii, iubirea şi dragostea nestinsă de neam, pe care străinii, cu toate prigonirile nu au putut să le-o smulgă din peptul lor românesc...

I-am petrecut şi eu la gară — scrie mai departe corespondentul nostru — şi le-am admirat atitudinea bărbătească. Nici o umbră de tristeţă sau de căinţă pe faţa lor... Vorbăreţi bine dispuşi, priveau cu seninătate şi cu nădejde în viitor... am revăzut în ei pe Românul lovit de soarte, dar

care suferă cu bărbăţie ori ce, fără a-şi perde cumpătul şi fără a se umili...

Durere însă, că din inteligenţa română din Orade aproape nimenea nu i-a petrecut la gară. Am zărit prin mulţime abia pe Drul Lascu şi pe alţi 2-3 inşi. Nu vor fi ştiut oara plecării, sau... sau nepăsarea, ce-şi află locaşurile pe aceste plaiuri, să fie cauza? nu ştiu...

Să afla însă la gară o mulţime de popor român de pe sate, care aflând despre ce este vorba, le-a făcut tinerilor noştri eroi ovaţii spontane.

Episcopul Radu a interzis tinerilor să provoace la plecare nici cel mai neînsemnat tumult, dar ce să-i faci, nu ei l-au provocat, ci demonstraţia a izbucnit în mod firesc: manifestaţia de putere şi solidarizare a neamului.

Chiar de pe buzele străinilor se auzia: «Uite ce făcăi voinici. Ce prost a trebuit să fie acel episcop — înţelegând pe episcopul titular Lányi — de i-a înstrăinat pe vecie de câtra maghiari...»

Ziarele.

Ziarele maghiare, ca totdeauna false şi perverse, informează tendenţios publicul şi de astă dată. Îi scoate vinovaţi pe tinerii noştri, că ar fi demonstraţi contra limbii maghiare, ceea-ce este o minciună.

Nu mai două ziare am găsit cari scriu conform adevărului. Unul e »Nagyváradi Napló«, care dă un raport foarte obiectiv şi »Világ«. Acesta din urmă face următoarea apreciere a cazului:

În seminarul rom. cat. din Oradea-mare s'a făcut un scandal. Elevii seminarului sunt în majoritate romano-catolici, dar sunt între ei, respective au fost şi 16 elevi gr. cat. români. Pe toţi 16 i-a eliminat din institut episcopul titular Lányi, rectorul seminarului. Scandalul eliminării însă nu revine nenorociţilor teologi, ci conferenţei profesoriale, care din un motiv ridicol, dar tot-odată supărător, şi-a manifestat necruţarea incorrigibilă.

Cauza este asta: doi teologi gr. cat. s'au folosit în o conversaţie privată de limba lor maternă, de limba românească. Aceasta a auzit-o inspectorul — sistemul de spionaj în seminar — şi i-a denunţat. Rectorul a proclamat numai decât staturul, deoarece probabil a voit să-şi câştige meritele şoviniste. Teologii români s'au declarat solidari cu cei doi soţi ai lor şi din cauza aceasta au fost toţi eliminaţi din seminar.

Nu credem, că aceasta este calea adevărată pentru aşanumita «cucerire» a naţionalităţilor. Iară s'a petrecut un caz de netact, de «câştigare» de merite, care nimiceste ori ce nizuinţă binevoitoare. Din ştirile ce le primim reiesă, că conducerea institutului, în loc să fi trecut cu tact preste un caz, ce nu se poate excepţiona, a umflat lucrul şi a lăpsat pe elevi în năcaz şi a provocat ea însaşi scandalul regretabil...

Celelalte ziare sunt pline de injurii la adresa teologilor şi preoţilor români, dar totodată debitează cele mai sfruntate minciuni. Intre aceste remarcăm jidovita foale »Festi Hürlop«, care şi-a trimis la Orade un corespondent special. Corespondentul se pare că anume a adunat o serie de minciuni în afacere. D. e.

Corespondentul zice, că pe teologii români episcopul Dr. Radu i-a îndemnat la demonstraţie — o minciună.

Că n'au voit să cânte cântări bisericesti unguereşte în capelă — a doua minciună.

Că tinerii teologi eliminaţi au eşit din şcoalele din Brad, Blaj şi Beiuş — a treia minciună.

Şi aşa mai departe, după datina ziarelor unguereşti periculate!

„SILVANIA“

Institut de credit și de economii soc. pe acții în Șimleul-Silvaniei.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „SILVANIA“, societate pe acții, în virtutea §-lui 29 din statute se invită la a

XXIV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Șimleul-Silvaniei, la 27 Februar st. n. 1912 înainte de amiazi la 10 oare în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Esmitearea alor 3 membrii pentru verificarea procesului verbal.
2. Esmitearea alor 2 membrii pentru scrutarea voturilor.
3. Raportul anual al direcțiunii și al comitetului de supraveghiere asupra computului anual, al bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului, precum și stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
4. Determinarea scopului, spre care este a-se întrebuința suma provăzută în § 98 p. b.
5. Alegerea alor 6 membrii în direcțiune pe 6 ani.
6. Alegerea alor 6 membrii în comitetul de supraveghere pe 3 ani.
7. Fixarea prețului marcelor de prezență, a plăților pentru membrii în direcțiune și comitetul de supraveghiere și a adausului de plată pentru funcționari.
8. Eventuale propuneri.

Să atrage atențiunea domnilor acționari la dispozițiunea §-lui 22 din statute în sensul căruia: „la adunarea generală au vot numai acei acționari, cari cu cel puțin 1 jumătate de an mai înainte sunt trecuți în registrul acționarilor și ca atari au depus la direcțiunea institutului, respective a sosit avizul despre depunerea la locurile desemnate prin direcțiune, eventual și documentele de plenipotență cu cel puțin o zi înaintea adunării generale.

Pentru depunerea respective primirea acțiunilor și a documentelor de plenipotență pentru acest an s'au desemnat, respective sunt rugate toate instituturile cari sunt membrii la „Solidaritatea“ și Magyar pénzüntézetek központi hitelbankja“ în Budapesta.

Acțiunile, documentele de plenipotență și reversalele despre depunerea acțiunilor la locurile mai sus desemnate, sunt a-se prezenta la institut până în 26 Februarie st. n. la 4 oare după amiazi.

Șimleul-Silvaniei, la 27 Iannarie 1912.

Direcțiunea institutului.

Contul bilanțului pe 1911.

AVERE		DATORIE	
	Cor. fil.		Cor. fil.
Casa	43901 64	Capital social	600000 —
Bon în giro și la alte bănci	15625 56	Fond de rezervă	*265793.17
Cambii: { de bancă 1.236,602—		Fond de penziuni	39150.80
{ cu acoperire hipotecară 1.153,386.72	2389988 72	Fond cultural	2534.—
Imprumuturi hipotecare	1170676 26	Depuneri spre fructificare	
„ pe obligațiuni cu cavenți	45291 63	Reescompt	
Cont-curent	192617 41	Imprumuturi hipotecare cedate	57900 —
Efecte cu cuponi pendenti	267883 96	Lombard	47700 —
Realități	255728 54	Depozite de cassă	14069 57
Mobilier 8.689.55		Dividendă neridicată	1340 —
Amortizare 889.55	7800 —	Dare după interese la depuneri restantă	4597 42
Diverși debitori	9429 41	Interese anticipate	47383 58
Interese de reescompt anticipate	10461 06	Profit curat	64559 11
		*Cu dotarea proiectată să urocă la 282,951.86.	
	4409404 19		4409404 19

Contul profit și pierdere.

CHELTUELI		VENITE	
	Cor. fil.		Cor. fil.
Interese: la Depuneri	90833 55	Interese: dela Cambii de bancă	96667 81
la Reescompt	60038 08	„ Cambii cu acop. hipotec.	73544 96
la Impr. hipotecare cedate	6498 73	„ Imprumuturi hipotecare	91509 65
la Lombard	2951 06	„ Imprum. pe obligațiuni	3911 71
Spese: Salarele funcționarilor direcțiunii și comit. de supraveghere.	33841 93	„ Cont-curent	13013 63
Bani de cvartir	4262 50	„ Efecte	12122 58
Marce de prezență	2294 —	Venite la realități	10243 60
Spese curente și porto	11959 64	Provizioni	12977 93
Dări: Dare directă	22219 51		
Dare după interese la dep.	9083 36		
Competințe de timbru	385 85		
Chirie	4075 —		
Amortizare la mobiliar	889 55		
Profit curat	64559 11		
	313891 87		313891 87

Șimleu, la 31 Decemvrie 1911.

A. Cosma, m. p. director executiv.

N. Munthiu m. p. secretar.

Direcțiunea:

George Pop de Băsești m. p. președinte Dr. George Papp m. p. A. Vicaș m. p. Vasile L. Pop m. p. Grațian Flonta m. p. Gavril Trif m. p.
A. Barbolovicu, m. p. Vasile Papp m. p. Augustin Mărcuș m. p. George Maior m. p.

Revăzut și aflat exact.

Șimleu la 27 Iannarie 1912.

Comitetul de supraveghiere:

F. Cocian m. p. președinte, Iosif Diamandi m. p. Antoniu Băliban m. p. Aurel Orian m. p. Iosif Lissai m. p. rev. exp. al „Solidar.“

Somațiune.

Brașov, în 14 Febr. 1912.

La sfințirea bisericii din comuna Rapoldul-mare săvârșită în toamna trecută a fost doi ani de Prea Cuvioșia Sa Miron Cristea, astăzi episcop la Caransebeș am fost luat și eu parte ca cantor. Cu această ocaziune am dus două sfeșnice portative sculptate de mine lăsându-le la cererea parohului V. Păltineanu cu condiția, ca dănsul în răstimp de un an să colecteze prețul lor de 70 coroane dela parohieni și să mi-le trimită.

Trecând de atunci 2 ani, în toamna trecută am somat pe acest paroh în repeșite rânduri sau să-mi trimită costul sfeșnicilor sau să mi-le retrimeată pe costul meu.

N'am căpătat însă nici un răspuns, așa am fost silit să-l inprocesuez. Am dat procura d-lui deputat Dr. Aurel Vlad, dar mi s'a răspuns, că nu-i poate face execuție neavând ce să-i secvestreze, așa că speșele vor cădea tot asupra mea. Am dat din nou procură d-lui Dr. Nițescu din Brașov, ca să dăm biserică din Rapold în judecată.

D-l advocat Nițescu a făcut mai întâiu o convocare pe care mi-a comunicat-o și mie.

Cetind această convocare domnului Vasile Muntean-Duloicu, epitrop la biserică Sf. Nicolae, Brașov, unde eu funcționez ca cantor, dănsul mi-a plătit a 2-a zi de Crăciun suma de 70 coroane dorind să fie acele sfeșnice ca dar de ziua onomastică de Sf. Vasile. Imediat am scris părintelui Vasile Păltineanu ca să trimită acestui mare binefăcător, cunoscut în mai multe părți, o mulțumită în scris din partea dănsului, ca președinte al comitetului parohial, pentru sfeșnicile dăruite, dar a trecut de atunci o lună și n'a venit nici un răspuns. D-l Vasile Muntean-Duloicu a avut buna voință să trimeată și 4 coroane pîntru 2 luminări, dar până azi nu am primit nici un răspuns ca să mă pot achita de d-l donator de mai sus.

Someș pe această cale pe Vasile Păltineanu, preot în Rapoldul-mare, ca să-și îndeplinească datoria care o are față de mine și de marile binefăcător Vasile Muntean-Duloicu.

Să arăte că a primit sfeșnicile dela mine și că eu n-am primit nici un ban pentru ele dela dănsul, să mulțamească în numele bisericii d-lui Vasile Muntean-Duloicu pentru suma de cor. 70, pe care acesta mi-a plătit pentru achitarea acelor sfeșnice, ca dorește să rămână ca dar bisericii din Rapoldul-mare.

Ioma Brenciu.

Nr. mag. 1223/1912.

Licitațiune cu oferte

pentru vinderea casei din strada porții Nr. 45 — fosta odinivară a Friderikei Tartler.

Spre a vinde casa Nr. 45 din Strada Porții petrecută în cartea fund. a Brașovului la folio 413 A. Nr. top. 5485 ca proprietate a comunei orășănești Brassó, iar înainte fosta proprietate a Friderikei Tartler — se va ține a doua licitație publică cu prețul de strigare 55,000 coroane în 26 Februarie 1912 la 10 oare înainte de prânz în localitățile despărțământului III — despărțământul afacerilor economice — al magistratului orășănesc (Strada aurarilor Nr. 5, etagiul II) La această licitație se primesc și oferte verbale și în scris.

Ofertele în scris au să fie prezentate șefului secțiunii economice cet mai târziu până la oara fixată pentru începerea licitațiunii.

Condițiunile specificate pentru ofertare, pentru licitațiune și condițiunile de contract sunt depuse în aci menționatul despărțământ magistratual și pot fi luate în vedere — până la timpul pentru începerea licitațiunii — de oricare interesat iu cauză.

Brassó, în 25 Iannarie 1912.

80,1—1. Magistratul orășănesc.

De vânzare o spălătorie cu mașini de călcat. Cli entelă mare și bună.

Informații Strada neagră Nr. 47